

SADRŽAJ:

UVOD.....	3
1.POJAM, PRIRODA I SVRHA DSS.....	4
2.KARAKTERISTIKE I MOGUĆNOSTI DSS.....	5
3.STRUKTURA SISTEMA ZA PODRŠKU ODLUČIVANJU.....	6
3.1.PODSISTEM ZA UPRAVLJANJE PODACIMA.....	6
3.2.PODSISTEM ZA UPRAVLJANJE MODELIMA.....	7
3.3.PODSISTEM ZA UPRAVLJANJE ZNANJEM.....	8
3.4.PODSISTEM – KORISNIČKI INTERFEJS.....	8
3.5.KORISNIK.....	9
4.AKTIVNOSTI I VRSTE DSS.....	10
5.MODEL DSS U STRATEGIJSKOM UPRAVLJANJU.....	12
5.1.FUNKCIONALNOSTI SISTEMA.....	12
5.2.ARHITEKTURA I TEHNOLOGIJA.....	13
ZAKLJUČAK.....	14
LITERATURA.....	15

UVOD

Upravljanje ma kojom organizacijom uključuje donošenje odluka i rešavanje problema odlučivanja. Pod odlučivanjem podrazumevamo proces odabiranja jedne, od dveju ili većeg broja alternativnih akcija u nekoj situaciji, koje će biti preduzetet da bi se postigao neki cilj u bližoj ili daljoj budućnosti.

Smatra se da je koncept sistema za podršku odlučivanju (DSS-Decision Support System) nastao kao rezultat teorijskih istraživanja organizacionog donošenja odluka tokom ranih 60-ih godina i kao rezultat rada sa kompjuterskim sistemima sredinom 60-ih godina. Primena prvih sistema za podršku odlučivanju ogledala se u pronalaženju načina da kompjuteri i primenjeni analitički modeli pomognu menadžerima u donošenju ključnih odluka. Tokom vremena, oni su se pokazali kao nezamenljiv alat u procesima donošenja odluka o problemima poslovnih sistema.

Savremeni menadžment proces odlučivanja tumači i pristupa mu iz dve perspektive. Prva je usmerena ka problemima programiranog odlučivanja i utemeljena je na naučnom području poznatom kao „operaciona istraživanja“ ili „nauka o upravljanju“. Druga se odnosi na neprogramirano odlučivanje koje mahom podržavaju metode i tehnike heurističkog programiranja, veštačke inteligencije itd.

Programirane odluke se odnose na strukturne probleme odlučivanja, pa se zato ovo odlučivanje naziva strukturno i za koje je karakteristična ponovljivost, korišćenje uobičajenih procedura za identifikaciju većine elemenata problema koji se rešavaju u procesu odlučivanja. Da bi se strukturni problemi uspešno rešavali koriste se matematički, matematičko-statistički i drugi modeli za iznalaženje optimalnih rešenja. Neprogramirane (nestruktuirane) odluke se odnose na slabo strukturne probleme odlučivanja, koji su unikatni, ili ako se ponavljaju, ponavljaju se u dužim vremenskim distancama, slabo definisanih ciljeva i izuzetne složenosti. Donosilac odluke ne može precizno identifikovati značene parametara problema, pa ih je stoga veoma teško matematičkim i drugim metodama formalizovati.

Postoji i niz problema koje karakterišu atributi i jednih i drugih odluka, a takve odluke se nazivaju polustrukturisane.

Zahvaljujući razvoju informatičkih tehnologija i informacionih sistema, razvijena su i koriste se mnoga softverska rešenja automatizacije strukturisanih i polustrukturisanih problema odlučivanja. Razvoj upravljačkih informacionih sistema i DSS je dostigao visok nivo i taj proce si dalje uspešno traje. Automatizacija i kontunuirani razvoj softverskih rešenja za nestrukturisane probleme odlučivanja je takođe u usponu, kreće se umerenom brzinom i poprima sve veći značaj u DSS.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com